

[Aksel Larsen.]

skulde studere dem, for det er jo ret interessant, naar en Anholdelse foregaar under saadanne Omstændigheder, at saa de Politifolk, der foretager den, udelader alt det væsentlige, omhyggeligt udelader alt det, der paa nogen Maade kan bringe de nazistiske Kidnappere i Fædtefadet. Jeg ønsker i Forbindelse med samme Sag at gøre opmærksom paa, at „Arbejderbladet“ paa et meget tidligt Tidspunkt var i Stand til at give Politiet Oplysninger, hvilket skete gennem Artikler i Bladet, om nærmere Omstændigheder vedrørende Kidnappingen, hvem der havde udført den, i hvilken Bil Kidnappingen var foregaaet, hvilken Vognmand der ejede denne Bil, og hvilket Telefonnummer han havde. Men der gik et Par Maaneder, inden det passede Politiet at interessere sig for disse Oplysninger og anstille Undersøgelser.

Alt dette viser, at der er noget galt fat, og saa maa man forstaa os, naar vi ikke uden at faa nærmere Oplysninger fra den højtærede Justitsminister og uden at faa Garantier for, at den Slags ikke kan forekomme i Fremtiden, kan give et Forslag om Udvidelse af Politistyrken og om udvidet Sikkerhed ved det politiske Politivor Tilslutning.

Jeg vil tilføje, at jeg forstaaer saa udmærket vel Begrundelsen for den Udvidelse af Politiet, der skal foregaa. Den Begrundelse, man har — det er jo ingen Hemmelighed —, er, at man ønsker at sikre Staten og det bestaaende Samfund mod Omvæltningsforsøg, hvilke formentlig er særlig faretruende fra den saakaldte national-socialistiske og fra ligesindede Kredses Side. En hvilken som helst Udvidelse af Politistyrken, en Udvidelse, saa den ikke alene begynder at nærme sig til, hvad den siges at være i andre Lande, men ogsaa kunde komme til at overgaa dette, vil imidlertid være formaalsløs, ja, vil have Udsigt til at være direkte skadelig, hvis saadanne Forhold som de, der verserende Sager har afsløret, fortsat kan eksistere inden for Justits- og Politivæsenet. Derfor skulde man interessere sig for paa dette Punkt at gennemføre den Parole, som en ledende Socialdemokrat har givet, nemlig at gennemføre en Demokratisering, saa man virkelig sikrede, at denne Del af den udøvende Magt ogsaa var paalidelig. Jeg tillader mig at erindre om, at vi har Eksempler fra nærliggende Lande, hvor det viste sig, at største Parten af den udøvende Magt, ikke mindst Justits- og Politivæsenet, med omtrent fuld Musik overgik til de

Folk, hvis Omvæltningsforsøg man herhjemme frygter, og mod hvem man vil ruste sig med udvidet Politiv. Vi har ved de mangfoldige Sager, der verserer for Tiden og har verseret, Gang paa Gang mødt den Erklæring fra den højtærede Justitsminister, at dette har han ikke noget med at gøre, han har ikke blandet sig i Undersøgelserne, han kender ikke noget til det, han har ikke grebet ind; det er Rigsadvokaten og Stadsadvokat og Politiet, hvem der nu har direkte med det at gøre, som har haft hele Ansvaret, hele Fuldmagten og hele Æren. Ja, det er naturligvis muligt, at den højtærede Justitsminister mener, at han bør optræde saadan; men jeg mener, at dette er forkert. Rent bortset fra, hvad jeg ellers maatte mene om den højtærede Justitsministers politiske Indstilling og Forhold til Demokratiet i øvrigt, mener jeg, at Demokratiets Justitsminister har en fordømt Pligt til direkte at interessere sig for disse Spørgsmaal og sikre, at Administrationen af Samfundets Anliggender bliver ført i den rigtige Retning; og man har vel Lov til at gaa ud fra, at de mange verserende Sager og de Spørgsmaal, jeg her har omtalt, er en Slags Bevis for, at dette i hvert Fald ikke hidtil er sket, eller sket i tilstrækkeligt Omfang.

Jeg anmoder den højtærede Justitsminister om ikke at forholde det høje Folketing Oplysninger om disse vigtige Sager, og det afhænger af den højtærede Justitsministers Svar, hvilken Stilling vi vil tage til det her forelagte Lovforslag.

Justitsministeren (Steincke): Den ærede Forespørger — hvis jeg maa betegne det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen saaledes i denne Forbindelse — stillede 4 Spørgsmaal til mig.

Det første gik ud paa, hvorledes det har været muligt, at nazistiske Spioners Stikkeraffærer har kunnet udvikle sig saa langt, inden der blev skredet ind. Det er jeg ikke i Stand til at svare paa. Det bliver jo undersøgt nu, om der er noget at bebrejde Politiet i disse forskellige Affærer, fordi man ikke er skredet ind tidligere, men i Øjeblikket ved jeg ikke, om der er noget at bebrejde dem, der har Ansvaret, heller ikke Justitsministeren.

Det andet Spørgsmaal var, hvorledes det er muligt, at man sætter en kendt Nationalsocialist til at administrere Fremmedlovgivningen. Jeg ved nu ikke, om man har sat en kendt Nationalsocialist til at administrere Fremmedlovgivningen, men det